

Peklem může být i nebe

Jayk3M

Nezáleží na penězích, na tom jakou máš krásu, když necítíš lásku. Nezáleží na podobě, nemusíš hrát frašku a můžeš cítit lásku. Nezáleží na tváři, když máš přes oči pásku, tak pocítíš lásku.

Láska,
peklem může být klidně i nebe, když to takhle cítíš, těžko se na to zapomíná po každý když se chytíš.

Nekompromisní obě tváře a zarputilé pohledy, důležitá jedna věc, koho miluju , jsi to TY!

Peklem může být klidně i nebe, když to takhle cítíš, těžko se na to zapomíná , pokaždý když se chytíš.

Nekompromisní obě tváře a zarputilé pohledy, důležitá jedna věc, koho miluju , jsi to TY!

Nejspíš má dvě tváře. Jedna nekompromisní, zákeřná.

Druhá šťastná, cílevědomí.

Tak to bylo je a bude, pokud na tomhle světě něco zbude.

A já věřím, radši nic, radši si dám do plic pěknou dávku nikotinu, než abych se rovnou šel zakopat pod hlínu.

A já plynou a pomalu čekám na tu pravou, která bude stát ve všech, ale ve všech, situacích za mnou.

Která se na mě nevysere kvůli nějaký prkotině a bude držet i když nějaký štěstí mine.

Některá láska je jako vlak, přijede, odjede a zase musíš čekat.

A pak nic, nezbyvá ti nic jiného, než pořádně mít co je po ruce.

A možná když už nic, tak aspoň pouč se.

A budeš rád, že dokážeš aspoň chodit.

Ale nejspíš se budeš celý život hojit a když se ti to povede, tak klobouk dolů, synku ne každý to dovede.

Peklem může být klidně i nebe, když to takhle cítíš, těžko se na to zapomíná po každý když se chytíš.

Nekompromisní obě tváře a zarputilé pohledy, důležitá jedna věc, koho miluju , jsi to TY!

Peklem může být klidně i nebe, když to takhle cítíš, těžko se na to zapomíná , pokaždý když se chytíš.

Nekompromisní obě tváře a zarputilé pohledy, důležitá jedna věc, koho miluju , jsi to TY!

Poznal jsem obě tváře,
přesto nestal jsem se lhářem.

Viděl jsem lásku hořet,
viděl jsem ji padat na zem.

Opuštěn teď pod oltářem, odhozená svatozáře,
bez kuráže, bez kuráže, děláš ze mě samotáře.

Každé další slovo vázne, kdy už zhasne?

Je to jasné, na výsosti odložen, teď tiše držím tvoje dlaně.

Nechci už se zabývat vzpomínkami na minulost, ne. Snadné je vše zahodit, snadné je před tím utéct.

Ale důležitější je přece taky nějaký skutek.

Promluvit a na rovinu všem lidem říct:

co tě trápí, co si myslíš, co tě posiluje, zraňuje, ubližuje, stahuje a nenechá tě spát.

Promlouval jsem na stokrát, už se nechci znova ptát,

zda mám žít nebo skonat?!
Hledám nějakou příležitost, taky musím konat.
Nedovol mi více stonat,
nechci zase prázdný slova,
už to nechci zkoušet znova.
Už tě nechci více trápit,
všechno co jsem ti chtěl vrátit,
už se mi povedlo ztratit.
Nemám prázdnou kapsu,
ale nechci zase platit,
nechci tratit na svých činech,
myslel jsem že mě to mine,
že to možná bude jiné,
když ti zase znova řeknu všechno, co k tobě cítím.
Když tě za ruku chytím, poznáš že je konec zla,
že přijdou lepší sny, ale žádná odezva.
Vím, že ten kdo rozhoduje, jsi v tu chvíli ty.
Políbím tvoje rty, smutně si sklopím hlavu.
Už to nejsi ty, no tak, přiznejme si pravdu.

peklem může být klidně i nebe, když to takhle cítíš, těžko se na to zapomíná
po každý když se chytíš.

Nekompromisní obě tváře a zarputilé pohledy, důležitá jedna věc, koho miluju
, jsi to TY!

Peklem může být klidně i nebe, když to takhle cítíš, těžko se na to zapomíná
, pokaždý když se chytíš.

Nekompromisní obě tváře a zarputilé pohledy, důležitá jedna věc, koho miluju
, jsi to TY!

peklem může být klidně i nebe, když to takhle cítíš, těžko se na to zapomíná
po každý když se chytíš.

Nekompromisní obě tváře a zarputilé pohledy, důležitá jedna věc, koho miluju
, jsi to TY!

Peklem může být klidně i nebe, když to takhle cítíš, těžko se na to zapomíná
, pokaždý když se chytíš.

Nekompromisní obě tváře a zarputilé pohledy, důležitá jedna věc, koho miluju
, jsi to TY!